

[Miljøministeren]

forudsætning for den handlingsplan, der vil blive fremlagt, og ikke noget, der kommer efterfølgende. Vi skal ikke endnu en gang ind i en diskussion om, hvorvidt tallene er rigtige eller ej.

Så vil jeg gerne til hr. Leif Hermann sige, at det ikke kun er et spørgsmål om fristen, det er altså også et spørgsmål om, hvad der vil indgå af konkrete forslag. I handlingsplanen står, at forslagene »bør omfatte«. Jeg bliver nødt til at sige til hr. Leif Hermann, at jeg ikke kan love, at de forslag, regeringen kommer med, f.eks. vil omfatte kvoter. Det er muligt, at de vil gøre det, men det er ikke sikkert.

Men jeg kan love hr. Leif Hermann, at det spørgsmål vil blive vurderet og belyst, og på basis af det vil regeringen komme med nogle forslag. Men jeg kan ikke love hr. Leif Hermann, at kvoteregulering er det rigtige inden for landbruget. Det er muligt, at det er det. Det er muligt, at det er mere hensigtsmæssigt end en kunstgødningssafgift, og det er muligt, at det er en kombination, der skal til, men det kan vi ikke sige på nuværende tidspunkt.

Jeg kan heller ikke love hr. Leif Hermann, at vi siger, at der skal en strukturændring til i landbruget. Det er muligt, at vi vil gøre det, men det er ikke sikkert. Jeg kan derimod love hr. Leif Hermann, at vi vil sige, at der skal ske en bedre udnyttelse af husdyrgødningen. Det er vi 100 pct. sikre på på nuværende tidspunkt. Det andet kan vi ikke love hr. Leif Hermann, men vi kan love, at det bliver vurderet og belyst, og at der på basis af det vil komme nogle forslag til, hvordan vi når frem til et bæredygtigt landbrug.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 36 af Dorte Bennedsen (S) og Leif Hermann (SF) (se foran)

forkastedes, idet 45 (S og SF) stemte for, 59 (KF, V, FP, RV, CD, KRF og Hugo Holm (UP)) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.15.

Mødet udsat kl. 18.29

Mødet genoptaget kl. 19.15

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 232:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om kontrol med udbetaling af offentlige ydelser m.v.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 15/5 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lykketoft (S):**

Det er jo et forslag, der kommer lidt sent i folketingssamlingen, men vi forstår, at det bl.a. er et resultat af diskussionen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening.

Jeg har kigget på forslaget med det korte varsel, der har været, og jeg ser ikke noget, som støder mod synspunkter, Socialdemokratiet kan have. Det er selvfølgelig ikke rimeligt, at der er mulighed for i kraft af utilstrækkelige kontrolsystemer at hæve forskellige former for offentlige ydelser samtidig.

Jeg vil godt, samtidig med at jeg erklærer min velvilje over for forslaget, stille et par spørgsmål til finansministeren.

Det ene spørgsmål er: Hvordan kommunikerer de forskellige systemer med skattesystemet? Det tror jeg der vil være god anledning til at få opklaret lidt bedre i udvalget.

Jeg synes, at der i forholdet mellem tankegangen i dette lovforslag og det, der foregår på Skatteministeriets område i øjeblikket, er en diskrepans, en modsætning. Det, vi oplever på Skatteministeriets område – også med det aktstykke, der nu er blevet tiltrådt af Finansudvalget, og hvor vi mener, at der er helt utilstrækkelige midler – er, at en række af de automatiske kontrolsystemer i Skatteministeriet er under nedbrydning.

Jeg synes, det er helt utilfredsstillende, at vi skal tage stilling til et rimeligt og fornuftigt forslag på udgiftssiden – dér er vi meget dygtige til at opfinde kontrolsystemer – og samtidig stilti-

[Lykketoft]

ende se på, at fornuftige systemer på Skatteministeriets område, som er vedtaget for længst og har været del af forlig med os, enten overhovedet ikke er blevet sat i værk eller også demonteres.

Jeg vil godt sige så stærkt, som jeg overhovedet kan – jeg ved godt, at jeg vender tilbage til det her tema, hver gang jeg møder finansministeren i denne tid – at jeg simpelt hen ikke forstår, at det kan være den samme mand, der som landets finansminister fremsætter det her lovforslag og lader det, der foregår i Skatteministeriet, passere.

Grove (KF):

Vi er jo alle interesserede i at undgå fejl og misbrug, og derfor synes jeg, det er et glimrende forslag, regeringen her har aftalt med kommunerne. Jeg håber, at vi meget hurtigt kan få det gennemført, så vi sikrer de ting, som lovforslaget lægger op til.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I SF er vi af den mening, at det bedste ville være, at man, om jeg så må sige, kunne kontrollere forud og naturligvis altid i overensstemmelse med den gældende registerlovgivning, det vil sige, inden der blev udbetalt penge. Det ville være det tryggeste for de personer, det nu omhandler.

På f.eks. arbejdsløshedsdagpengeområdet, som den nuværende finansminister jo kender en del til, er der for tiden mange groteske historier om folk, der er kommet i klemme, fordi de ikke har været klar over, at f.eks. et plejetilæg for et barn skulle trækkes fra i dagpengene, hvorimod plejetillægget, hvis det var udbetalt til tøj og mad til det pågældende barn, ikke skulle trækkes fra. Og havde de pågældende personer adopteret barnet i stedet for at have det i pleje, skulle der heller ikke have været trukket noget som helst fra.

Her har vi så fået en historie ud af det, hvor en familie for at redde et barn fra at komme på børnehjem er kommet i den situation, at den er blevet ruineret, skal betale 96.000 kr. tilbage til a-kassen og er blevet slettet af den.

Det er et godt eksempel, der fortæller noget om, at man skulle kunne gå ind allerede fra starten af, også hos arbejdsløshedskasserne, der udbetaler dagpenge, og efterchecke, om nu de her mennesker også får nogle andre ydelser.

Jeg vil ikke undlade at sige, at der er mange ting vedrørende kontrol, som kan gøres bedre. Vi bør også kigge på de omvendte situationer, så det ikke kun er til gavn for det offentlige, at der skal kontrolleres, men i meget høj grad er af hensyn til dem, der får overførselsindkomster. Nuvel, det er jo ikke så ligetil at få det lavet. Et sted skal vi begynde, og så må man begynde med det her.

Jeg skal sige, at SF ikke vil medvirke til forslagens gennemførelse, såfremt det ikke præciseres helt klart, at de, der modtager en offentlig ydelse for første gang, får klar besked om, at de bliver kontrolleret, og at dette foregår efter de til enhver tid fastsatte regler i registerlovgivningen.

Såfremt det opfyldes, vil vi godt være med til en drøftelse af forslaget og ikke mindst dets mange bemyndigelser. Jeg skal ikke undlade at sige, at jeg synes, det er en uskik med alle disse bemyndigelser. Det betyder, at lovgiverne er nødt til at bruge alt for meget tid på at finde ud af, hvad forslaget egentlig indebærer. Samtidig betyder det, at når udmøntningen endelig har fundet sted et andet sted end her, hvor vi kan se det, er vi nødt til igen at bruge tid på at checke, om det nu også er udmøntet i overensstemmelse med, hvad et flertal i Folketinget har ment.

Det er faktisk en form for kontrol, som var ganske unødvendig, hvis ministrene lavede deres arbejde forud, nemlig havde udmøntningen klar, så vi kunne drøfte: Hvad handler det her om? Hvad er det egentlig, vi står og skal lave?

Det kommer vi nok ikke igennem med lige med det samme, men jeg vil da ikke undlade at gøre opmærksom på, at det ikke er klogt af Folketinget generelt at lave alle disse bemyndigelseslove. Det betyder, at folketingsmedlemmerne blander sig i alt muligt andet end det, de er valgt til, nemlig at lovgive.

Når alt det her er sagt, vil jeg sige, at jeg er enig med hr. Lykketoft, ordføreren for Socialdemokratiet, i, at der rejser sig nogle problemer i anledning af det, der sker i øjeblikket inden for Skatteministeriets område, ikke mindst inden for den kommunale skatte- og toldforvaltning, som er det sted, hvor man også skal kunne checke og genchecke. Vi må selvfølgelig se at få talt igennem i udvalget, hvordan i alverden vi sikrer det med det system, som i øjeblikket er helt under nedbrydning. Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

[Lilli Gyldenkilde]

Som det ligger her, kan vi egentlig bare sige, at vi godt vil være med til en videre drøftelse af det, men at vi ikke kan tage endelig stilling, før vi ved lidt mere om, hvad det egentlig er, der ligger bag disse kontrolfunktioner. Vi har principielt ikke noget imod, at man kontrollerer, hvis folk er helt klar over det, og hvis det sker i overensstemmelse med registerlovgivningen.

Skrumsager Skau (V):

Venstre synes, at det er et godt forslag. Vi står selvfølgelig her over for på den ene side det at blive kontrolleret i alle ender og kanter og på den anden side det, at vi har misbrug visse steder. Det er den balance, vi skal finde.

Jeg kan tilslutte mig SF's ordførers udtalelse om, at selvfølgelig skal de, der modtager offentlig støtte af den ene eller anden art, have besked om, at der foregår kontrol.

Det, der ligger i forslaget her, er jo en opfyldelse af et kraftigt ønske hos kommunerne. Problemet her i sidste fase er jo rejst af kommunerne.

I Venstre synes vi, at det er i orden, at kommuner og også andre offentlige myndigheder får muligheden. Det er altså en mulighed, de får. Det er ikke noget, de skal. Det er noget, de kan. Men alligevel vil vi i Venstre godt opfordre kommunerne og andre offentlige myndigheder, herunder arbejdsløsheds-kasserne, til at gøre brug af dette nye værktøj, nemlig ved ad elektronisk vej, hvor det er administrativt enkelt, at kontrollere, om en person, som får kontanthjælp eller arbejdsløshedsunderstøttelse, ikke i forvejen modtager f.eks. SU eller en anden form for offentlig ydelse.

Vi føler også, at forslaget vil medvirke til regelforenkling, fordi man her kan gennemføre – det synes jeg også giver retssikkerhed for borgerne – en forudgående kontrol, altså før ydelsen gives, i stedet for en efterfølgende kontrol og i givet tilfælde efterjustering.

Vi ved, at forslaget vil medføre en reduktion af antallet af fejludbetalinger, og det vil også medføre, at vi reducerer misbruget, og dermed øger vi sikkerheden for dem, der betaler skatterne, for, at midlerne bliver anvendt rigtigt.

Derved får vi også fjernet de myter, der er. Vi ved, at der er mange myter om mange fejludbetalinger. Alligevel kan vi se, at ministeren efter de stikprøver, der har været, regner med, at der bliver fejludbetalt omkring 200 mio. kr. Så med

forslaget må vi altså forvente at vi får reduceret de samlede offentlige udgifter.

Forslaget vil give nogle administrative lettelser, og vi ved også, at i igangsættelsesprocessen vil der være nogle udgifter, som vi bliver nødt til at tage højde for, men derefter vil der være nogle administrative besparelser.

Venstre vil gerne arbejde for, at vi kan få forslaget vedtaget i denne samling.

Til hr. Lykketoft vil jeg sige, at det ikke er noget nyt. Vi bruger jo et kontrolsystem og et indberetningssystem på skatteområdet mange, mange steder. Skattevæsenet får jo allerede nu oplysninger fra banker og fra finansieringsinstitutter og fra arbejdsgivere vedrørende folks løn og vedrørende honorarer, hvis det er andre end lønmodtagere, det drejer sig om.

Jeg synes, at dette forslag passer som fod i hose med det system, vi allerede har inden for skattevæsenet, så jeg synes ikke, at det er noget særlig nyt. Nu får vi muligheden for at få oplysninger udvidet til det område, som er omhandlet i lovforslaget.

Venstre kan støtte lovforslaget.

Glistrup (FP):

Nationens vitale interesser kræver, at finansministeren nu vågner op, og at han i handling indser de gigantiske udfordringer, som realiteterne giver hans embede, og at han holder op med at gøre, som han nu har gjort i de første 6½ måned af sin embedsperiode: bare beskæftiger sig med sådan noget flueknepperisk væsen i retning af småhønsstrik, som han har gjort.

Her kommer han med et forslag, som går ud på, at man skal beskæftige sig med arbejdsløshedsunderstøttelse, Statens Uddannelsesstøtte, førtidspension og forskellige andre ting, hvor der jo kan spares i snesevis af milliarder kroner, og hvor der er behov for det, og hvor udfordringen er.

Skal man virkelig leve op til det, som tallene både på gældssiden og på hele driftssiden viser inden for finanslovsområdet, så er det i hvert fald ikke for store tal, når Fremskridtspartiet gang på gang siger, at der skal ske besparelser årligt i den offentlige sektor på 300 mia. kr. fra 1996, sådan at man med det samme går i gang med en plan og siger: 50 mia. kr. sparer vi det første år, næste år 100 mia. kr., så 150, så 200, osv., så vi i løbet af en 6-årig periode kommer frem til, at vi har en offentlig sektor, der på års-

[Glistrup]

basis er 300 mia. kr. mindre. Det er det, behovet er; alt andet er nytteløst.

Men bevares, når man kommer med sådan nogle småting som det, ministeren kommer med her, 200 mio. kr., hvad i alverden hjælper så det? Skatteministeren, der ikke kunne overholde sin finanslovpost, kom og forlangte 233 mio. kr. i forgårs. Disse småbeløb forsvinder jo som dug for solen.

Men lad det da så gå, men det hjælper altså ikke noget som helst på de grundlæggende problemer, som finansministeren får sin løn for simpelt hen at se at få klaret.

Og så kommer man med disse helt falske analogier, som makkerparret hr. Lykketoft og fru Lilli Gyldenkilde har kørt her, og siger: Jamen det her skal vi sammenligne med skattekontrolreglerne. Vel skal vi ej! Skattekontrolreglerne drejer sig om, at folk har deres egne penge, som de selv har tjent, og dem skal de selvfølgelig have lov til at beholde. Det er sundt for samfundet, at de beholder dem.

Her har vi en helt anden både økonomisk og moralsk situation. Her kommer nogle mennesker, der stikker deres næver ned i andre folks lommer og vil rage penge op af dem. De skal selvfølgelig undergives en 50 gange så stærk kontrol og vise 50 gange så stor ydmyghed, som man skal på skatteydernes side. Derfor er det totalt håbløst med den måde, som hr. Lykketoft og fru Lilli Gyldenkilde kørte argumentationen på her i dag.

Fru Lilli Gyldenkilde havde endda et tilløb til, at man skal overholde registerloven. Vel skal man ej! Registerlovgivning er da det mest vanvittige hysteri, vi har hørt, og som kun ætlinge af tekstilarbejderne i 1830'ernes England, maskinstormerne, overhovedet kan finde på. Vel skal vi samkøre på alverdens måder og kontrollere, at der ikke bliver udbetalt en øre for meget, men vi skal bestemt ikke gå løs på de stakkels skatteydere. Vi skal gå løs på de mennesker, der får udbetalt alt, alt for mange penge, ved samkøring af registre, og hvad nu ellers disse bemyndigelser kan bruges til.

Derfor må jeg sige, at de modargumenter, der har været over for finansministeren, er tusind gange tyndere end hans eget oplæg. Hans eget oplæg er jo ikke særlig kraftigt med de småbeløb, han opererer med.

Men i hvert fald: Skal man vælge mellem finansministeren på den ene side og hr. Lykke-

toft og fru Lilli Gyldenkilde på den anden side, må man foretrække finansministeren. Det skal finansministeren ikke labbe i sig som nogen særlig stor ros, for det er det bestemt ikke ment som.

Med andre ord: Vi skal nok levere 15 jastemer til dette lovforslag, og vi skal meget gerne gøre det så hurtigt, at det er i hus – hvis det står til os – inden Folketinget bliver sendt på sommerferie.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal blive ganske kort, for jeg skal naturligvis ikke forlænge debatten meget på dette sene tidspunkt. Vi har alle vore gøremål i aften.

Jeg kan ikke undlade at sige til hr. Glistrup, at naturligvis må vi til enhver tid fra denne talerstol, hvis vi er anstændige politikere, sige, at det skal være i overensstemmelse med gældende love på området. Alt andet ville være helt forfærdeligt. Og jeg er overbevist om, at når nu finansministeren kommer på talerstolen, vil han sige, at de kontrolfunktioner, som bliver udarbejdet, naturligvis er i overensstemmelse med registerloven. Det manglede bare. Ellers kan dette nemlig ikke laves.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til fru Lilli Gyldenkildes indlæg to bemærkninger.

Hvi bærer vi gyldne kæder? Er det, fordi vi absolut skal rende tidligt hjem, fordi vi ikke kan passe vores arbejde? Vi skal selvfølgelig bruge den tid, der skal til, om vi så skal bruge 20 timer til debatten om dette lovforslag. Der skal bruges den tid, der kræves til det, og så er det ligegyldigt, hvilken tid på døgnet det er, om det er Kristi himmelfartsdag, eller hvad det er.

Og det andet, med hensyn til registerloven, er det, man på engelsk kalder »blue laws«, altså simpelt hen noget, der er lavet ud fra en fuldstændig forældet, virkelighedsfjern opfattelse af nogle ting. Uh, man bliver så nervøs, når der kommer noget nyt med edb-registrering og lign.! Det svarer til helligdagslove eller til det, at en mand skal gå og ringe med en klokke foran en bil.

Selvfølgelig er registerloven, som hindrer udnyttelsen af moderne teknologi, aldeles ufor-

[Glistrup]

nuftig og fjollet, og selvfølgelig er det en æres-sag for ethvert rationelt handlende menneske at springe op og falde ned på alle disse tåbelige bestemmelser, som er indsat i registerloven af nogle totalt ukyndige folketingsflertal.

Derfor skal finansministeren selvfølgelig gennemføre alle de sammenkøringer af registre, som kan medvirke til at afsløre, hvem der hugger for mange penge af skatteydernes midler. Det er realiteterne. Det andet er noget formelt omsvøb, som man har lagt i dette register-væsens regler.

Hvis der skal laves en lovændring – om det så skal være midt i sommerferien – skal vi da meget gerne medvirke, helst således, at registerlovene bliver totalt ophævet. Der er ingen, der retter sig efter de love i praksis.

Jørgen Estrup (RV):

Som andre kan jeg på Det Radikale Venstres vegne give tilsagn om at støtte lovforslaget. Det er oplagt, at fejludbetalinger er noget, man nødvendigvis må sætte ind over for, dels af de grunde, som bl.a. fru Lilli Gyldenkilde var inde på, nemlig at det er oplagt, at man bringer folk i ulykke, hvis de senere skal betale tilbage, dels fordi man er med til at undergrave lovgivningen, i det øjeblik fejludbetalingerne er af en størrelsesorden, hvor de falder i øjnene.

Men det er selvfølgelig nødvendigt, når vi strammer procedurerne vedrørende fejludbetalinger, at vi ikke går for langt i retning af at trænge ind i den enkeltes privatsfære og gøre det håbløst at være enkeltperson og -individ i dette samfund.

Derfor er jeg enig i det, der er blevet sagt fra anden side, nemlig at dette selvfølgelig skal ske inden for de bestemmelser, der findes i registerlovgivningen, og det er jeg også klar over ligger i lovforslaget. Og med den tilføjelse synes jeg, at man med god samvittighed kan gå ind i en sådan opstramning af procedurerne, som det også er ønsket fra kommunernes side.

Med en lille fare for at forlænge debatten kan jeg dog ikke lade være med at sige til hr. Glistrup, som snakkede om den ydmyghed, som måtte besjæle de mange modtagere af offentlige ydelser – jeg går ud fra, at hr. Glistrup også tænkte på pensionisterne – at jeg egentlig ikke synes, at vi skal komme i den situation, at pensionisterne skal stå med hatten i hånden.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Jørgen Estrup er en god spåmand. Hr. Jørgen Estrup må kunne forstå, at et socialt ansvarligt parti – selv om Det Radikale Venstre ikke har været det i de sidste 70 år, siden Ove Rodes Gimletale; det er vist endnu længere siden – må gøre sig aldeles klart, at dem, der ikke evner selv at skaffe sig en indkomst: folkepensionister, handicappede og syge, skal man give rundeligt til, og de skal ikke have dårlig samvittighed. Her taler vi om arbejdsløse, efterlønsmodtagere, førtidspensionister, sociale bistandsmodtagere og modtagere af Statens Uddannelsesstøtte, og det er dem, der skal være ydmyge og skamfulde over at modtage offentlige ydelser.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal ikke optage meget af de 20 timer, som hr. Glistrup har erklæret sig villig til at behandle dette lovforslag i, og jeg kan ikke engang love, at mit lille indlæg vil give hr. Glistrup anledning til en ekstra kort bemærkning, skønt jeg er klar over, at hans nattesøvn derved vil blive ekstra forstyrret, og det er jeg selvfølgelig ked af.

Jeg kan tilsige finansministeren en velvillig og hurtig behandling af dette lovforslag. Jeg skal tilføje to små bemærkninger.

Jeg kunne ikke undlade at have en vis sympati for fru Lilli Gyldenkildes tanke om, at en modtager ved første udbetaling får et advis om kontrollen. I og for sig bør det være en selvfølge, at også uden denne advarsel har ingen lov til at lade sig udbetale mere, end berettiget er. På den anden side kan det godt være en hjælp for personer, der er vant til at modtage visse ting, som de måske tror de har en hævdvunden ret til eller en lovlig ret til. Og uden at jeg kan afgøre, om det kan lade sig gøre på den af fru Lilli Gyldenkilde beskrevne måde, vil jeg dog udtale absolut sympati for denne fremgangsmåde.

Og min anden bemærkning skal være en lidt maliciøs beundring for de personer – vel i Finansministeriet – der har turdet »skønne«, som der står i bemærkningerne på side 4 øverst, at lovforslaget vil kunne medføre en budgetforbedring på 200 mio. kr. Det må vel nok siges at være et slag på tasken, som jeg formoder at der ingen sinde vil blive afkrævet belæg for, men

[Arne Melchior]

det gør såmænd heller ikke så meget. Det må gerne være meget mere.

Men skulle det end være mindre, eller skulle det være næsten slet ingenting, mener jeg alligevel, at hensigten med dette lovforslag er udmærket. Det giver i offentlig forvaltning en vis tryghed – ligesom i privat forvaltning for øvrigt – at der er en rimelig kontrol, også gerne en grundig kontrol, med, at det, der udbetales, er lovmæssigt og retmæssigt.

Så på alle måder kan jeg tilsige, at CD støtter dette lovforslags gennemførelse i indeværende samling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Det må være et rigtigt princip, at man får det beløb, som man er berettiget til. Derfor er vi helt enige i de intentioner, der nævnes i »Almindelige bemærkninger«: at fejludbetalinger og misbrug kan nedbringes. Hvor meget det så giver provenumæssigt, om det er de 200 mio. kr., som hr. Arne Melchior nævnte, eller det er mere eller mindre, er jeg enig med hr. Arne Melchior i ikke er det afgørende. Det må være sådan, at man får det, man skal have. Fejludbetalinger kan jo gå til begge sider, og hvis man måtte have fået for lidt, skal man selvfølgelig også have det mere.

Så jeg ser dette forslag som et udtryk for, at vi vil få en mere retfærdig udmåling, nærmere det ideelle, nemlig at man på kroner og øre får præcis det, man skal have. De intentioner kan vi støtte, og vi kan støtte lovforslaget.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg har lyttet mig frem til, at der er en rimelig chance for, at Folketinget i enighed kan vedtage dette lovforslag, før Folketinget bliver sendt på ferie, og dermed opfylde det store ønske, der er i kommunerne, om at få den adgang til kontrol, som kommunerne har bedt om, og som er indeholdt i lovforslaget. Det er jeg glad for, og det takker jeg samtlige ordførere for. Jeg skal derfor nøjes med lige at kommentere de helt konkrete spørgsmål, der er stillet til mig.

Hr. Lykketoft gjorde selv opmærksom på, at de spørgsmål, han stillede om sammenhængen til skattesystemet, egnede sig godt til opklaring i udvalget. Vi forventer nogle hurtige udvalgs spørgsmål og lover hurtige svar på de spørgsmål.

Fru Lilli Gyldenkilde og hr. Arne Melchior var inde på, at det måtte være en naturlig forudsætning, at de, der skal kontrolleres, får klar besked om, at det er tanken. Det kan jeg bekræfte er hensigten. I det udvalgsarbejde, der ligger forud for fremsættelsen af dette lovforslag, er en af de ting, der helt klart skal sættes i værk administrativt, en helt klar og entydig information til alle modtagere af overførselsindkomster, således at de på forhånd ved, at der er en kontrolsituation. De skal kende reglerne. Vi mener, at det er til fordel for den enkelte, men det er altså også en væsentlig del af forebyggelsen af, at der sker systematiske fejl og bevidste fejl. Jeg kan give tilsagn til fru Lilli Gyldenkilde om, at der kommer en sådan klar information, og så kan jeg endelig sige – også til fru Lilli Gyldenkilde – at det er klart, at registerlovens regler vil blive overholdt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Dommerundersøgelser).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 15/5 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Forslaget indeholder gode elementer, men også noget, som vi må stille os noget mere tøvende over for. Vi synes, at betegnelsen »undersøgelsesret« er god. Det lyder mindre tungt og truende, kan man måske sige, end begrebet